

י"ב באייר ה'תשע"ט 17.5.19

מגזין מס' 527

ערב שבת פרשת בהר

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

המגזין מוקדש לעילוי נשמת שרה בת בן-ציון ומזל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה

החייך כסנא

נקודת העילוי וההפלאה שב'תורת החסידות'

תמליל בעיבוד קל מתוך שיעורי הרב כלב

הוראת תורת המוסר הוא הצורך לבטל את היצר הרע. וגם זה נעשה ע"י התורה, כמאמר רז"ל "משכהו לבית המדרש, אם אבן הוא - נימות, ואם ברזל הוא - מתפוצץ".

ומחדשת תורת החסידות כי אין לאבד את היצר הרע עצמו, כי אם את לבושיו הצואים. וכביטוי העממי 'כשמרוקנים את המים שבגיגית, אין להשליך את התינוק עם המים המלוכלכים'. אכן, יש להסיר את הענינים השליליים בהם מתלבש היצר, אבל עצמיות היצר הרע - והוא עצם כח המתאוה - צריך לתבלו ולהפכו לטוב. וכפתגם הבעל שם טוב הקדוש "הפוך את הרע מרכבה לטוב".

וזהו שאמרו חז"ל "בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין!" - כי הכוונה ב"בראתי...תבלין" היא לעצם התורה, היינו הכוונה שבשבילה נבראה התורה. ועצם התורה מתבטא (לא באיבוד היצר הרע כי אם) בהפיכתו לטוב!!!

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.

[illegible]

הכניסה לישוב חמד בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, בכניסה למושב נוסעים ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית – לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר. התכנסות כיבוד ושתייה קלה מ-20:45. לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144.

ב"ה

כל"ג בעומר

עם הרב

יאיר כלב

ליצירת קשר ופרטים נוספים:
(אוראל) 0525-652-770

**הנכם מוזמנים
להתוועדות חסידיית**

לכבוד יום ההילולא של רשב"י
יום מתן והתגלות ספר הזוהר,
הוא חג מתן פנימיות התורה.

■
ל"ג בעומר, רביעי בלילה
אור ל-ח"י באייר **22/5/19**
בחצר בית הרב כלב בכפר חב"ד

22:00 - התכנסות

■ שיעור מיוחד בענינו של יום

■ ניגונים

■ כיבוד קל ושתייה
דמי השתתפות 40 ש"ח

ניתן להגיע לאירוע המסורתי בכפ"ח
הכולל את הדלקת המדורה הגדולה בעולם!
ההתוועדות תחל מיד לאחר
התכנית האמנותית בכפר חב"ד
*חניה במקום

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

אין מצב אבוד – תמיד ניתן לתקן י"ד באייר / פסח שני

⊕ יום י"ד באייר הוא "פסח שני". בזמן שבית המקדש היה קיים ניתנה הזדמנות נוספת גם לאלו שלא היה באפשרותם להקריב עם כלל ישראל קרבן פסח במועדו. בימינו, מציינים יום זה באי אמירת תחנון ובאכילת מצה. ⊕ ענינו הפנימי של פסח שני הוא שאין מצב "אבוד", תמיד ניתן לתקן ולהשלים. גם מי שהיה טמא או בדרך רחוקה, ואפילו "לכם", שהקלקול נעשה ברצון, על אף הכל תמיד אפשר לתקן. (על פי 'היום יום' י"ד אדר)

פסח שני – בפנימיות הענינים

בתקופה שלאחר הסתלקות האדמו"ר הקודם, הרבי הריי"ץ, ועוד בטרם קיבל חתנו על עצמו את הנשיאות, אמר הוא באחת מהתוועדויותיו: ידוע פתגמו של אדמו"ר הריי"ץ, לפיו ענינו של פסח שני הוא כי אף פעם לא אבוד – תמיד יכולים לתקן. גם מי שהיה טמא, או בדרך רחוקה, ואפילו אם היה הדבר מרצונו (שלא היה זה מאונס או בשגגה כי אם במזיד), אף על פי כן תמיד ניתן לתקן.

פתגם זה מלמדנו הוראה בנוגע להתקשרות לנשיא הדור: ישנם כאלה שאף פעם לא היו אצל הרבי. וישנם גם כאלה שאמנם בפועל ראו את הרבי, ולא רק פעם אחת אלא פעמים רבות, אך, באמת, לא נפעל אצלם דבר, ואם כך, לאמיתו של דבר, למעשה לא היו אצל הרבי אף פעם, ורק נדמה להם שראו את הרבי. וכיון שכן, עלולים הם לחשוב שעכשיו כבר אבוד... על זה באה ההוראה מפסח שני – שגם אלה שלא

מה קרה בפסח שני?

בי"ד בניסן, ביום השנה הראשון ליציאתם ממצרים, הקריבו בני ישראל את קרבן הפסח. על פי הציווי האלוקי, יכלו להקריב קרבן זה רק הטהורים מכל טומאה ובפרט מ'טומאת מת' (כלומר אלו שלא באו במגע או 'התעסקו' בטהרת המת או בקבורתו).

באותה שעה באו לפני משה רבנו מספר אנשים שנמנע מהם להקריב עם הציבור בשל היותם טמאים (ב'טומאת מת' – ויש אומרים כי טומאתם באה להם לפי שהתעסקו בקבורתם של

הצדיקים נדב ואביהו, בני אהרן), ותלונה בפיהם: "אנחנו טמאים לנפש אדם. למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל?"

בתגובה לטענתם ניתנה מאת ה' הזדמנות נוספת גם למי שהיה טמא, או שהיה בדרך רחוקה. ומעתה, גם מי שנבצר ממנו להשתתף בהקרבת קרבן בפסח ראשון, יהיה באפשרותו להקריבו שלושים יום לאחר חג הפסח, בי"ד באייר הוא "פסח שני".

וכפתגם הידוע: אם מאמין אתה כי ניתן לקלקל, האמן כי ניתן לתקן!

וכדברי הרבי נשיא דורנו ב'ליקוטי פירושים' לספר התניא: ...ומוכח הדבר ממה שכתוב בתניא פרק י"ד שכל אדם (אפילו רשע גמור) יכול להיות בינוני בכל עת ובכל שעה... שאף שאפשר שבעבר היה במצב אחר, הרי נשתנה בינתיים על ידי עבודתו ופעולותיו כו'. **ומוכרח הדבר גם ממאמר רבותינו זכרונם לברכה שתשובה מועלת לכל ("אין לך דבר שעומד בפני התשובה")...** והשינוי שחל באדם הוא שלא רק שעכשיו בהווה הוא במצב שלא עבר כו' כי לא נשאר רושם כו', כי אם שפעל שינוי מהותי בעברו. היינו, **שבכח התשובה לעקור החטא מעיקרו עד שכמו לא היה מעולם כלל!**

והביאור בזה, שלכל אדם יש בחירה חופשית לקיים מצות התשובה מצד נתינת הכח שבמצוה כללית זו. אם בשאר כל המצוות, הרשות נתונה לכל אדם ואין מי שיעכב בעדו, על אחת כמה וכמה שאין מי שיעכב בעדו מלשוב לעצמיותו – היא שיבת האדם אל רצונו האמיתי להדבק בשורש ומקור נשמתו באור אין סוף חיי החיים.

הקריבו פסח ראשון, ואפילו אם היה זה באשמתם ("לכם"), יכולים לתקן את העבר על ידי הקרבת פסח שני. ועל דרך זה בנדון דידן (בענייננו), שגם אלה שעד עתה לא היתה אצלם הכרה והרגשה וכו' יכולים מכאן ולהבא להכיר ולהרגיש, ובכך לתקן גם את העבר. (ע"פ 'תורת מנחם - התוועדויות' ה'שי"ת)

ולקרב הענין לשכלנו...

ומעט יותר בהרחבה, כפי שהדברים משתקפים בתנועות הנפש:

מי שהיה טמא – הוא אשר נקלע למצב 'טומאת מת' בנפש האדם (היא טומאת יאוש ודכאון או שנאה עצמית הרסנית ומשפילה), והוא כ'מת מהלך' החש כי חייו אינם חיים...

מי שהיה בדרך רחוקה – הסובל מתחושת אובדן דרך ונתון בבלבול ואי-סדר. כאדם שאינו מסוגל להבחין בין עיקר לטפל, עד כי אינו יודע כיצד לשוב לעצמיותו. **שהגיע לזה מרצונו** – שגרם לעצמו במו ידיו ירידתו לשאול תחתית ברצון ובמזיד.

אף על פי כן, אין מצב אבוד – תמיד ניתן לתקן!

The screenshot shows the Tanya website interface. At the top, there's a navigation bar with links like 'תורה', 'חיים', 'אמונה', 'עבודת ה''. Below it, a large video player displays a lecture titled 'הרב איר כלב - ספר התניא בוו...'. To the right of the video is a calendar for the month of Tishrei 2013. Below the video, there's a grid of smaller video thumbnails, each with a title and a play button icon. The website is in Hebrew and features a clean, professional design.

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר המשודר

www.tanyaor.com

הסיפור השבועי

זכותו מגינה

"זכותו של בעל ההילולא תגן על כלל אחינו בני ישראל, ועל הכלל הפרטי – עדת חסידי חב"ד". החסידים נדהמו, אך מיד ענו פה אחד: "אמן!".

עתה עלה חיוך על פני הרבי. "אמן, כן יהי רצון!", החזיק אחריהם ויצא.

החסידים מיהרו לערוך 'חזרה' על המאמר שהשמיע הרבי. בראשם היה החסיד המופלג רבי הילל מפאריטש. כולם התרכזו בדברי התורה, אולם סימן שאלה גדול ריחף בלבבות: מה פשר הקדרות שאפפה פתאום את הרבי?

השבת חלפה. ביום שני בא לעיירה פרש מהעיר ז'יטומיר והביא עמו מכתב המופנה אל ה'צמח צדק', והמדווח על מעצרים בדפוס בז'יטומיר ועל תפיסת כל עותקי הספר 'לקוטי תורה' שה'צמח צדק' מסר להדפסה. בואו של הפרש והמכתב שנשא עמו יצרו חרושת

שמועות בעיירה. הכול שחו בדאגה על המעצרים וההתנכלות השלטונית. כדרך של שמועות, הן התנפחו וצברו פרטים שלא קרו כלל. בניו של הרבי נאלצו להיכנס אל אביהם כדי לשמוע מפיו במדויק את אשר אירע.

ה'צמח צדק' סיפר להם כי ביום שני בשבוע שעבר פשטו אנשי בולשת ומשטרה על הדפוס בז'יטומיר. הם עצרו את בעלי הדפוס, חקרו אותם על הדפסת הספר 'לקוטי תורה' של אדמו"ר הזקן, וביקשו לדעת כמה עותקים נדפסו ולאן הופצו. בסופו של דבר שוחררו בעלי הדפוס, אך נדרשו להתייצב לחקירה ביום רביעי במטה המשטרה החשאית בעיר קייב. מאתיים ושמונה עותקים של הספר הוחתמו בחותמת המשטרה ונאסרו להוציאם מהדפוס.

דאגה רבה אחזה בחסידים. אחרי מאמצים רבים נמסר

בחגיגות רבה היו מציינים את ל"ג בעומר בחצר ה'צמח צדק', רבי מנחם מענדל שניאורסון מליובאוויטש. בי"ז באייר, ערב ל"ג בעומר, היו מתכנסים לסעודה ולהתוועדות חסידית, שהיתה נמשכת עד אור הבוקר. אז היו מתפללים שחרית באריכות, ולאחר מכן יוצאים לשדה ואוכלים שם ארוחה חלבית, והרבי היה משמיע מאמר חסידות.

יוצא מן הכלל היה ל"ג בעומר תר"ט, שחל ביום חמישי. בתחילה הכול התנהל דרך שגרה. ביום רביעי, אחרי תפילת שחרית, יצאו כל החסידים אל ביתו של החסיד ר' שלמה, שנהג לערוך מדי שנה את הסעודה. השמחה היתה גדולה. החסידים המבוגרים והצעירים רקדו בהתלהבות, ולאחר מכן ישבו והאזינו ברוב קשב לדברי זקני החסידים.

למחרת, יום חמישי, בשעה ארבע אחר הצהריים, בא ה'צמח צדק' להשתתף בחגיגה. הס הושלך בקהל. הרבי השמיע מאמר חסידות עמוק. כשלוש שעות השתתף הרבי במעמד הגדול, והחסידים חשו התעלות רוחנית גדולה.

ואולם קודם עזיבתו את המקום הרצינו פתאום פני הרבי. הוא פנה אל החסידים, וביקשם לשיר יחד את ניגון 'ארבע בבות' של אדמו"ר הזקן. ניגון קדוש זה אין שרים אותו אלא בזמנים מיוחדים.

החסידים תהו על פשר הדבר. באותם רגעים היה הרבי אחוז שרעפים ושרוי בדבקות. עיניו היו עצומות, ודמעות ניגרו מהן. המעבר החד מן השמחה הגדולה אל המתיחות העמוקה רמז כי דבר מה בלתי ידוע מתחולל אי שם.

השערה זו התחזקה כאשר בתום הניגון קם הרבי ואמר:

לדפוס הספר שבו סודרו מאמריו של אדמו"ר הזקן על פרשיות השבוע לחומשים ויקרא דברים.

הדפסת תורת אדמו"ר הזקן היתה מפעל חיים של ה'צמח צדק', שארבעים שנה קודם לכן החל ללקט את מאמרי סבו ולהעתיקם. תחילה הדפיס את חלקו הראשון של הספר, שבו מאמרים לפרשיות ספרי בראשית שמות, ושנקרא 'תורה אור'.

הופעת הספר עוררה שמחה רבה בקרב החסידים, אך זו היתה לצנינים בקרב גורמים בתנועת ההשכלה, שהגישו הלשנות לשלטונות ולפיהן החסידות מסכנת את יציבות המשטר, לא פחות. בעקבות ההלשנות החלה הממשלה הרוסית לערום קשיים על הדפסת ספרי קודש, ובמיוחד ספרי חסידות. במשך כמה שנים לא היה אפשר להדפיס ספרים.

בתוך כך נודע לחסידי ה'צמח צדק' כי רבם רשם הגהות וביאורים על מאמרי סבו. הם החלו להפציר בו לכלול אותם בחלקו השני של הספר. תחילה סירב הרבי, ואולם

אז חלם חלום, ובו נתגלה אליו סבו וביקשו להיעתר לבקשה. הרבי לא שיתף איש בחלום, עד שגם שלושת בניו חלמו כך. או אז נענה למשימה. כך הוכן לדפוס הספר 'לקוטי תורה', ובשנת תר"ח ניתן האישור הממשלתי והוא נמסר להדפסה בז'יטומיר.

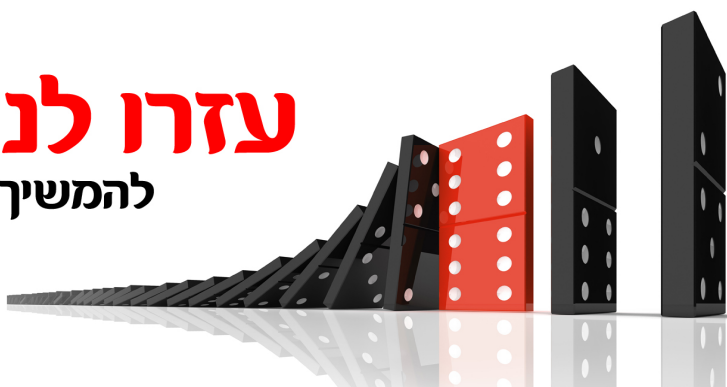
ועתה הספר החשוב, שעתידי להחיות דורות של לומדי חסידות ומבקשי ה', שרוי בסכנה. עתה הבינו כולם את פשר דאגתו של הרבי בחגיגת ל"ג בעומר.

לעת ערב נודע בשם בנו של הרבי, כי הרבי אמר לשניים מבניו: "בת דינא - בטל דינא" [=לן הדין, התבטל הדין].

ביום חמישי בא שליח מקיב והביא את הבשורה, כי ביום רביעי בשבוע שעבר התייצב הרב שפירא, בעל הדפוס בז'יטומיר, לחקירת הבולשת ונעצר למשך הלילה. למחרת נקרא לחקירה שנייה ולקראת ערב שוחרר לביתו. ביום שישי הורתה המשטרה החשאית להסיר את החותמות מהספרים ולאשר את הפצתם. ספרי 'לקוטי תורה' הודפסו מעתה בלי הפרעות והופצו לכלל ישראל.

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע** (חברת

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב – 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה – 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת בהר

שמיטת השנה השביעית

ה' מצוה את משה בהר סיני לומר לבני ישראל: שנת השמיטה היא השנה השביעית לאחר שש שנות עבודת האדמה. את שנת השמיטה אנו מקדשים בשביטה מעבודת הארץ ובשמיטת (הפקרת) יבולי שנה זו הצומחים ועולים מאליהם ומותרים לכל. ה' מבטיח כי יבול השנה השישית יפרנס את ישראל גם בשנה השביעית ועד לצמיחת יבולי השמינית. המצוות בענין שנת השמיטה נוהגות רק בארץ ישראל:

ברכת השנה השישית

שואלת התורה: "וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית, הן לא נזרע ולא נאסוף את תבואתנו?"! ומשיב הכתוב: "וציוויתי את ברכתי לכם בשנה השישית, ועשות את התבואה לשלוש שנים" (לשנה השישית, השביעית, וחלק מן השמינית עד אשר תנבוט התבואה החדשה).

שנת היובל

לאחר שבע שמיטות (ארבעים ותשע שנים) תחול שנת החמישים, שנת היובל. מלבד דיני השמיטה הנוהגים בשנת היובל כבכל שנת שמיטה, נוספים בשנה זו דיני יציאת כל העבדים העבריים לחירות וכן חזרת הקרקעות (מידי החוכרים) לבעליהן הראשונים. את שנת היובל מקדשים ביום הכיפורים בתקיעת שופר, ומכאן שמה של שנת החמישים – על שם השופר הנקרא יובל.

שמירה על חלוקת הארץ לשבטים

אדמות ובתים בארץ ישראל אינם ניתנים למכירה גמורה

כי אם לחכירה בלבד. בשנת היובל מסתיים על פי התורה תוקפן של עסקאות הנדל"ן (החכרת אחוזות, בתים וקרקעות). שווי הקרקע או הנכס בעסקאות החכירה נקבע בהתאם למספר השנים שנותרו עד שנת היובל, בה יחזרו הקרקע או הנכס לבעליהן המקורי [על פי חלוקת הארץ (בתורה) לשבטים]. והטעם לכך, אומרת התורה: **"כי לי הארץ, כי גרים ותושבים אתם עמדי"**.

אפשרויות גאולת נכסי הנדל"ן

בנוגע לחזרת הקרקעות, הבתים וכו' לבעלים הראשונים מפרטת התורה אפשרויות לגאולת הנכסים:

המוכר בית בעיר מוקפת חומה, באפשרותו לגאלו (לרוכשו בחזרה) עד תום שנה מהמכירה. אולם אם לא גאל עד תום שנה, אזי המכירה היא לצמיתות ואינה חוזרת אף ביובל.

שונה הדבר בנוגע לבית הנמצא בעיר שאינה מוקפת חומה, אותו ניתן לגאול בכל עת. ואף אם אינו נגאל, יחזור לבעלים בשנת היובל. דין זה מתייחס במיוחד בנוגע לערי הלויים – שלעולם יוחזרו להם שדותיהם ובתיהם.

איסור נשך הריבית

התורה אוסרת הטלת ריבית על הלוואה. ה' מזהיר מפני ניצול חולשת הלווה הזקוק לכסף (אף אם ייתרצה הוא במצוקתו לשלם ריבית, מכל מקום הדבר אסור בתכלית).

דיני עבד עברי ועבד כנעני

יהודי אשר (בשל מצוקתו הכלכלית) נאלץ למכור עצמו לעבד, יקבל בבית הקונה, האדון היהודי, מעמד מיוחד:

אסור להעבידו בעבודות בזויות; עבודתו תהיה כעבודת פועל שכיר; ישוחרר עם משפחתו לאחר שש שנות עבודה; ובהגיעה שנת היובל, אף אם טרם מלאו שש שנים לעבודתו, יצא לחופשי חינם. לעולם אין לרדות בעבד עברי באשר בני ישראל הינם עבדי ה' ולא עבדים לעבדים. לעומתו, עבד גוי קנוי הוא בקניין הגוף ועבודתו מלאה ולצמיתות. עבד זה אינו יוצא לחירות ועובר כנכס בירושה.

עבד עברי הנמכר לגוי

יהודי שמצבו הכלכלי הירוד אילצו למכור עצמו לגוי תושב הארץ, יוצא גם הוא בשנת היובל. ועל כל פנים, על קרוביו מישראל מוטלת החובה להזדרז ולגאלו קודם שנת החמישים, בהתאם לשווי דמי השנים שנותרו עד היובל. ועל כל פנים, עד לגאולתו, מחוייבים אחיו היהודים לעמוד על כך שאדונו הגוי אינו מתעמר ורודה בו, ומנמקת התורה: "כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים..."

חיזוק נוסף לשלושה ציונים

בסיום הפרשה מחזקת התורה שלושה ציונים אודותם כבר למדנו: איסור עבודה זרה על הבטיה השונים (כעשיית אלילים, פסל, מצבה או אבן משכית); חיוב שמירת השבת; יראת המקדש.

חסידות על הפרשה בהר

התורה ניתנה להאיר את חושך העולם פרשת בהר

שם פרשתנו, 'בהר', מזכיר את המעמד הנשגב של מתן תורה, תכלית העלייה, ואילו בפרשה עצמה מסופר על תכלית הירידה – יהודי שנמכר לשמש לעבודת אלילים.

ללמדך, התורה לא ניתנה לנו כדי לאפשר את המשך הישיבה במדבר, תוך התבודדות מהעולם; היא ניתנה כדי שנוכל להכנס להנהגה הטבעית של ארץ ישראל (דבר המאפשר גם את הירידה והנפילה שעליה מסופר בפרשתנו), והמטרה היא להאיר את החושך השורר בעולם בנר מצוה ותורה אור.

(לקוטי שיחות כרך יז עמ' 304)

קניינים בחיי הרוח

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

בהחלטה זו.

"או קנה מיד עמיתך" (ויקרא כה,יד)

פרשתנו עוסקת בדיני קנייה ומכירה: "וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך".

בדיני הקניין יש כלל – "אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם". למשל, מי שמוכר לחברו את הפירות שעתיד עץ להניב (בטרם החלו לצמוח בפועל) – יכול להתחרט גם לאחר שהפירות כבר צמחו, מכיון שבעת המכירה עדיין לא באו לעולם.

אולם אם אדם מוכר לחברו "אילן לפירותיו" – את גוף האילן עצמו למען הפירות שהוא עתיד להניב – הרי אז, אף על פי שהפירות עדיין לא באו לעולם, הקניין בתוקפו, שכן האילן קיים בשעה שהוקנה.

יהודי כקניין

כשם שיש קניינים בעולם הגשמי, יש מושג הקניין גם בחייו הרוחניים של האדם. אנחנו 'קנויים' לקב"ה מאז יציאת מצרים, כמו שנאמר: "עם זו קנית". תפקידו של יהודי הוא 'להקנות' את עצמו לקב"ה, על ידי קיום התורה והמצוות, שכן "אני נבראתי לשמש את קוני".

ב'קניין' הזה יש שני מצבים: 'קניין הגוף' ו'קניין הפירות'. האדם עצמו הוא ה'גוף', ומעשיו הטובים הם בבחינת 'פירות'. יהודי נדרש להקנות את ה'פירות' – קרי: מחשבותיו, דיבוריו ומעשיו – לקב"ה.

נסיבות ושינויים

וכאן אנו עומדים לפני הבעיה של 'דבר שלא בא לעולם'. יהודי מתעורר בתשובה ומחליט 'להקנות' את 'פירותיו' לקב"ה. הוא מקבל עליו להתנהג על פי רצון ה'. אך לכאורה, החלטה זו היא על דבר שעדיין לא בא לעולם. הזמן והנסיבות המשתנות עלולים לגרום שינוי

לצדיקים אין בעיה זו, משום שאצלם ה'קניין' הוא ברמה של 'אילן לפירותיו'. לא רק ה'פירות' שלהם (ההתנהגות המעשית) קנויים לקב"ה, אלא גם עצם מהותם. גופו ונפשו של צדיק משועבדים לגמרי לקב"ה, עד שאין הוא מתאוה כלל לדבר שאינו תואם את רצון ה'. לכן אצלם אין חשש שה'קניין' יפקע, מאחר שזהו 'אילן לפירותיו'. אולם אצל אנשים רגילים, שגופם ונפשם עדיין אינם משועבדים לקב"ה, זה לכאורה מצב של "דבר שלא בא לעולם".

קודש לה'

יש בכל זאת עצה גם לאנשים רגילים, שאינם בדרגת צדיקים ולא הגיעו לרמה של שעבוד הגוף והנפש לקב"ה. זאת, על פי ההלכה, כי הכלל ש"אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם", אמור רק על קניין בין אדם לחברו, אולם מי שהקדיש לה' את הפירות שניב האילן – חייב לקיים את דברו, אף אם בשעת ההקדשה עדיין לא באו לעולם.

וכך, כאשר מדובר על התחייבות של יהודי לעסוק בתורה ומצוות, שהן בבחינת 'הקדש', הרי אף שעדיין המעשים הללו לא באו לעולם, ההתחייבות חלה על היהודי ונותנת לו כח לעמוד בה. כי חיי התורה והמצוות של יהודי אינם כקניין בין בני אדם, אלא יש כאן ענין של 'הקדש' שבו חלה הקדושה גם עד הדברים שעדיין לא באו בפועל לעולם.

וכך זוכים לקיום הייעוד: "ביום ההוא יוסיף ה'... לקנות את שאר עמו" בגאולה האמיתית והשלימה.

(מתוך אתר צעירי חב"ד, מתוך הספר "שלחן שבת")

על-פי 'ליקוטי שיחות' כרך כ"ז

האגף
לתרבות
יהודית
יוצרים חיבור לנשמה

תרבות יהודית מזמינה אתכם לסדנה עיונית ומעשית

תניא

תורת הנפש היהודית

המסע המופלא פנימה

עם הרב **יאיר כלב** והגיטרה

ימי שני | 20:00

במרכז דורות, מוא"ז זבולון

הסדנה כוללת 6 מפגשים

תתקיים בימי שני

בין התאריכים:

כ"ד ניסן (29.4.19) עד כ"ט אייר (3.6.19)

עלות כניסה - 30 ₪

אנו אנשמה אבאנו!

לפרטים והרשמה

עינב - 054-4462521 | 04-8478129

תרבות יהודית בזבולון

למעלה ממיליון צפיות ביוטיוב
בקרו אותנו באתר ובפייסבוק:
שיעורים מצולמים וניגונים (באיכות HD)
www.tanyaor.com

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לזמן

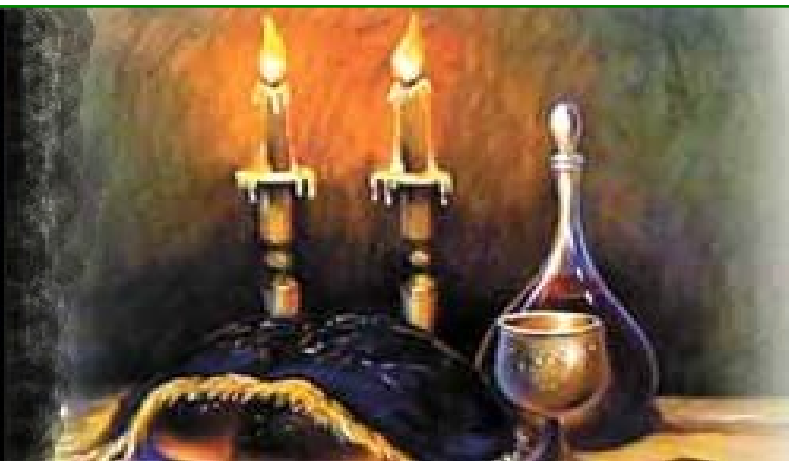
שבת שלום!!!

כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
ליקוט, רעיונות ועימוד: חי דמארי
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
20:12	18:55	י-ם
20:14	19:10	ת"א
20:15	19:03	חיפה
20:13	19:11	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון